

[Jes Lunde]

Når konservative politiske ordførere har ordet heroppe, plejer de at snakke om betalingsbalancen. Det gjorde hr. Gammelgaard ikke så meget i år, og det skyldes jo nok, at der ikke er noget at tale om for regeringen dér, fordi man har stor fiasko.

Man har ledt længe efter forklaringer i regeringspartierne på det. Man har snakket om øgede investeringer. Man har snakket om, at nu kom det nok snart. Det blev gennemhullet forleden, da vi fik en kvartalsrapport fra industriministeriet, der fortalte klart og tydeligt, at det, der er årsagen til den fortsat store uligevægt på betalingsbalancen, er en for stor vækst i hjemmemarkedet, altså et ukontrollabelt privatforbrug i Danmark, som regeringen ikke har formået at styre, fordi man lader de velstående her i samfundet få meget store indkomststigninger, som de kan anvende til privatforbrug. Det var nok grunden til, at hr. Gammelgaard gik uden om betalingsbalancen.

I stedet for oplevede vi det usædvanlige, at det var beskæftigelsen, der havde hr. Gammelgaards store omsorg, og hvor han kunne fortælle, at der aldrig havde været så mange i beskæftigelse som nu. Det er sandt. Sådan noget kan man sige hvert eneste år, for beskæftigelsen stiger jævnt hen.

Hr. Gammelgaard kunne oplyse, at arbejdsløsheden blev nedbragt i et hastigt tempo. Lad os slå fast her, at arbejdsløsheden fortsat er på nøjagtig samme niveau, som da regeringen trådte til. Hvis vi skal se meget nøjagtigt på det, kan regeringen notere sig for den succes, at arbejdsløsheden er faldet med 12.200 i løbet af de 3 år, regeringen har siddet. Det er faktisk det, det drejer sig om. Skal vi tage et fald på 4.000 pr. år som udtryk for regeringens prognose for, hvornår problemerne er løst, ja, så kan vi skue 60 år frem i tiden. Jeg ved ikke, om det er regeringens prognose, men lad os så få en anden prognose fra regeringens side.

Lad hr. Gammelgaard komme herop og oplyse, hvornår regeringen med sin politik regner med, at vi igen har fuld beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Hr. Gammelgaard oplyste, at regeringen fremsatte forslag om, at pensionerne blev reguleret i takt med den forventede prisud-

vikling, og så var der andre, der stillede forslag om, at de blev dyrtidsreguleret. Da det i princippet var det samme, sagde man: o.k., så lad os gå med til det.

Sandheden er den, at pensionerne hele tiden har været dyrtidsreguleret, oven i købet efter et særlig fordelagtigt pristal. Sandheden er også, at denne regering fremsatte forslag om, at denne dyrtidsregulering skulle ophæves, men at man ikke kunne samle flertal for det og derfor altså ikke kunne gennemføre det.

Det er sandheden om det, og der er ingen særlig grund til at stå op og prale med, at man har sikret pensionisternes reallønsfremgang, når det rent faktisk ikke er denne regerings skyld.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg synes ikke, der er grund til at sige yderligere til hr. Erik B. Smith. Vi fremsatte forslag om, at pensionerne blev reguleret helt i overensstemmelse med den forventede prisudvikling, og vi sluttede med alle at blive enige om en egentlig dyrtidsregulering. Der er ikke nogen forskel.

Jeg vil godt fremhæve, at der også er andre ting, man bør være opmærksom på er til fordel for pensionisternes realindkomster. Det er naturligvis en klar fordel for pensionisterne, at inflationen nu er under halvdelen af det, den var, da vi havde den tidligere regering. Det er en klar fordel. Det forøger pensionernes købekraft.

Jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at det er rigtigt, at udviklingen på betalingsbalancen er anderledes, end vi kunne håbe, men det skyldes ikke mindst, at det er gået så godt. Større investeringer skaber import, og lavere rente kan friste til et forbrug på områder, hvor man traditionelt låner til noget af udgiften.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at statsministeren netop i tirsdags kom med en række tal for importsammensætningen. Det var interessant at se, at importen af maskiner o.lign. er steget meget stærkt. Det er i hvert fald dér, den stærkeste importstigning har fundet sted.

Hr. Anker Jørgensen spørger, hvilke erhvervsfjendtlige forslag socialdemokratiet